

Луїджі Гальвані **(1737–1798)**

Італійський лікар, анатом і фізіолог, засновник електрофізіології.

Народився в м. Болонья в заможній родині ювеліра. Вивчав богослов'я, літературу і граматику в релігійній школі та готувався до прийняття священницького сану. Але 1755 року вступив до Болонського університету на факультет мистецтв. Під впливом відомого лікаря і професора Карло Галеацці зацікавився медициною і природничими науками, тому навчався ще й на медичному відділенні університету. 1762 року році захистив докторську дисертацію, яка була присвячена будові людських кісток, їхній природі й утворенню. Від 1762 року викладав у Болонському університеті. Його лекції були дуже популярними серед студентів завдяки точності й ясності викладання.

Перші наукові роботи Гальвані були присвячені порівняльній анатомії. Серед лабораторного устаткування в його лабораторії була й «електрична машина». 1771 року він почав дослідження м'язів і відкрив феномен скорочення м'язів препарованої жаби під дією електричного струму. Гальвані зацікавила здатність мертвого препарату проявляти себе як живий матеріал, тому він вважав, що відкрив «тваринну електрику». 1791 року Гальвані виклав результати своїх дослідів у «Трактаті про електричні сили під час м'язового руху», який зацікавив італійського фізика Алессандро Вольта. Вольта повторив дослідження Гальвані, але звернув увагу, що ефект здригання лапок спостерігався лише тоді, коли до них торкалися двома різними металами. Вольта дійшов висновку, що джерелом електричного струму була не жива тканина, а контакт двох металів. Вольта довів, що Гальвані винайшов не біоелектрику, а гальванічний елемент — генератор електричної енергії.

Роботи Гальвані та його наукова дискусія з Вольта вплинули на подальші дослідження в галузі електрофізіології.